

valgt Rigdom, Overdaadighed, Hensynsløshed, Egoisme, og det var disse, nogle af Djevleens bedste Haandlangere, der bragte ham i Helvede, for Loven er denne, først tjener Djevlelen Mennesket, og saa maa Mennesket tjene ham. —

Frihed, Lighed og Broderskab har et af vore store politiske Partier som Motto, og et smukt Motto er det, og rigtigt er det paa sin Vis ogsaa, naar det vel at mærke bliver forstaaet rigtigt. — I modsat Fald er det fuldkomment hen i Vejret. Finner der Lighed her i Verden, eller ønskes Menneskene Lighed, og kan denne skaffes? Nej, Lighed findes ikke, der er ikke to Mennesker i Verden, der har det ens i alle Retninger, og hvis man, som nogle har foreslaaet og ogsaa i Praksis prøvet, vilde fremtvinge Ligheden blot i økonomiske Forhold, saa har det altid vist sig, at det slaar fejl, for vi Mennesker er nu engang ikke ens og kan ikke presses ind i samme Uniform, og efter kort Tids Forløb vil det altid vise sig, at Ulighederne kommer igen, fordi Menneskene er født forskellige i Henseende til Kræfter og Evner. Ønsker man Lighed, nej man ønsker at berige sig paa sin Næstes Bekostning, man ønsker at have mere og bestandig mere. Det vil altsaa sige, hvis vi maa indrømme dette, at vi egentlig her i Verden har det som den rige Mand, hvad enten vi har Penge eller vi er fattige; vi ønsker mere eller mindre at leve i Fryd og Herlighed og er mere eller mindre ligegyldige med, hvordan det gaar vore Medmennesker; der er ikke Tale om Lighed, nej man vil helst lidt over de andre. —

Frihed, ja det kan man ogsaa tale om, men kun for sig selv, Frihed til at synde, Frihed til at gaa fortabt — og Broderskab, ogsaa en falsk Betegnelse her i Verden; man elsker ikke sin Arbejdsfælle, nej man slutter sig sammen i en Flok for at opnaa, hvad man vil, og saa synger og taler man begejstret om Brødrene, enten det saa er Arbejdsgivere, Arbejdere eller Foreningsmedlemmer, og igennem det hele gaar Tønen: Jeg vil frem, jeg vil være fri, altid jeg, aldrig Brødrene. De kan faa lidt Smuler, hvis jeg faar noget tilovers.

Tænk dig lidt om, hvad enten du er rig eller fattig, om det ikke har været de Tanker, der har behersket dig mest. Tænk lidt over, hvordan du har staaet overfor de udstødte i Verden, de der ikke havde Evner eller Magt til at trænge sig frem til de forreste Pladser, der de maaske faldt ved egen eller andres Skyld og ikke havde Kraft til at rejse sig selv; de fattige, de fordrunkne Stakler, der ikke kunde holde sig borte fra det, der var deres Anstødssten, alle de forfuldede og fortvilede Mennesker, der er knust ved egen og andres Egoisme. Det er dig, der er kristen, og mig der er kristen, og alle de andre der er Guds Børn, og dem der ikke er det der har det evige Ansvar for alle disse fortabte Sjæle, hvis vi ikke gør vor Pligt. Gud er Kærlighed, og den som bliver i Kærlighed bliver i Gud og Gud i ham. Kan vi have Frimodighed paa Dommens Dag, kan vi med oprejt Pandse sige: Herre, jeg har de andres Byrder og opfyldte Kristi Lov, jeg dækkede en Mangfoldighed af Synder ved at vise Kærlighed, jeg stræbte at give, hvor jeg fandt Trang,

A/S

BALSLEV & GOOS

THORSHAVN

Altid stort Lager af:

Træløst i alle gangbare Dimensioner samt alle Slags Bygningsmaterialer.

Særlig fremhæves:

Fint savet Fyrretømmer, Baadetræ, saavel Fyr som Eg, Rund Fyr til Master, Bomme o. l., Krydstiner i alle Tykkelser og Kvaliteter.

Telefoner: Nr. 20 & 237.
Træløstforretningen: Nr. 194.

Jeg søgte altid hos mine Medmennesker, hvor usle de end syntes, at finde noget at kaste min Kærlighed paa, jeg saa altid paa mine Brødre som de, der er skabt i dit Billede til at tilhøre dig og tænkte altid paa, naar jeg saa en ussel Tigger, at dog ogsaa han havde en Sjæl, der var dig lige saa dyrebar som min, ja som den rigeste Mands; for jeg ved, at i dit Rige er Frihed, Lighed og Broderskab ikke tomme Ord men en Virkelighed. — Jeg elskede, fordi du elskede mig først.

Bøkur.

Til ummælis eru okkum sendar triggjar bókur:

J. Patursson: Við ókunnugum fólki til Kirkjuboar.

J. C. Johannesen: Færøerne—Danmark.

M. A. Jacobsen og P. Nielsen: Færøsk Adressebog.

Triggjar forvitnisligar bókur, hvor á sín hátt, og vilja vit í næsta blaði siga nokur orð um tær, tær hava tað forskyllt.

„Det tabte Paradis“.

Til „Dimmalætting“s Redaktør.

Hr. Redaktør Lindenskov-Samuelsen!

Hvorfor i al Verden skal og maa det dog være saadan, at der aldrig kan komme et alvorligt Ord i et Blad, der ikke er „Dimmalætting“, uden at det skal angribes paa en Maade, der smager af Ondskab eller Haan? Forstaar De ikke, at dette kun virker nedbrydende og faar mangen en til at lægge Bladet fra sig med de Ord: »Nej, nej, hvorfor kan den Mand dog aldrig respektere noget eller nogen, et anstændigt Menneske kan ikke blive ved at læse det, den Mand skriver. Ja, undskyld, det er ikke behageligt, men det er sandt.

Dette Blad har ingen „Vaabenfæller“, og min Kommentar var ikke „vidtøftig“. Kiære De, kan vi voksne Mennesker dog ikke komme dertil, at vi behandler Alvor med Respekt, selv hos en politisk Modstander — og her er ikke Tale om politiske Modstandere. At De bruger rosende Ord om nævnte Kommentar hjælper

ikke, Deres Tone og Skrivemaade ødelegger alt andet, og Rosen læses med Ubøgh. —

Omtalte Prædiken og Præstens Kommentar læst andensteds i Bladet, og alt dette overgives hermed til Læserens Dom.

Redaktøren af F. S.-D.

Ove Rode.

Seinasta týsdagin doyði hin víða kendi danski yrkarin, blaðmaðurin, politikarin Ove Rode. Hansara gravferð hendi uttan »Brask og Bram«, og varð flatið, »urnan«, við ósku hansara sett niður í grov faðirs hans á kirkjugarðinum í Gentofte.

Vit vilja í næsta blaði siga eitt sindur um henda merkismann.

Tíðindi frá havnini og brýggini.

10. í hesum var eingilskur ríkimaður við lýstfjált síni „St. George“ á ferð kring oyggjarnar.

Esbjergarin „Iceland“ var her á ferð til Íslands. Hann hevði selt veiði sína í Hull fyri 810 Pd. Tað var góður fongur.

„Island“, „Dr. Alexandrine“ og „Botnia“ á ferð úr Íslandi og til Íslands.

Motor-skonnartin „Cornwall“ úr Svendborg við víði til Havnar timburlag.

11. í hesum kom og fór stóra franska ferðamannaskipið „Faucault“ á ferð norðureftir.

Franska verjuskipið „Pollux“ var inni á Havnini á ferð til Íslands, og norsk fiskidamparin „Toralf“, id hevði roynt at fiska við línu. Lítið hevði roynt lítið honum vegna tåmugt veður.

13. í hesum var her hitt kenda franska „Purquois Pas“ inni á Havnini á veg norðureftir, sum tað plagar.

Føroysk fiskiskip eru komin higar av Eysturlandinum, men ikki er veðan stór: „C. M. Slater“ hevur landað 60 skp., „Sjólován“ — gamla „Petra“ — flingdi 15500. „Björn Olavsson“ hevur landað 130 skp. og „Fram“ 60 skp. „Fram“ liggur á ferð til Grønlands, har menn vænta veiðina góða í ár.

„Føroyatíðindi“

(og tess „blaðstjóri“) má einuferð fara at verða so vitugt, at tað letur okkum verða í friði; vit hava ongantið skrivað eitt einasta orð, sum kann hugast at hava nervað hetta blað og tess ymsu anonymitetir. — Eitt blað og ein blaðstjóri, sum ongantið hevur eitt orð, hvørs faðir leggur navn til, má vita, at eingin maður, sum virðir seg sjálvan, gevur tí andsvar, sum í hesum blaði stendur. Lítið „n“ er nú aftur farin til Suðuroyar, men vit rita hvør hann er, so hann fær frið fyrri okkum, hann eru vit lídnir við! —

Hvonn „Føroyatíðindi“ framvegis fer í holt við, vita vit ikki og vit leggja ikki í tað, vit leggja heldur ikki í at siggja blaðið innan fyrri okkara dyr, fyrr enn tess blaðstjóri tekur eitt annað lag upp, hetta dugir ikki!

Fiskemarkedet.

„Føroya Fiskaútflottningssfelag“ meddeler:

8.—7.—33.

Oporto: Tilførsel af norsk Klipfisk 51 Tons, af Newfoundlandsk 483, af canadisk 4. Beholdning af færøsk og islandsk Klipfisk 13 Tons. Priser for færøsk Klipfisk 216 Esc. pr. 60 kg. for islandsk 216, for norsk 212, for Newfoundlandsk 282, for canadisk 240. Beholdning af alle Klipfiskesortee 1524 Tons, for Newfoundlandsk Klipfisk 1572. Markedet trægt. Kurs for Lst. (110,00 Esc. pr. 1 Pd.)

10.—7.—33.

Bilbao: Beholdninger af færøsk Klipfisk 400 Tons, af islandsk 100. Priser uforandret. Sterling 39,07.

11.—7.—33.

Barcelona: Tilførsel af færøsk Klipfisk 201 Tons. Priser for 1. Klasse Klipfisk 82,90 Ptas. pr. 50 kg. Beholdninger af alle Klipfiskesortee 1500 Tons.

De varme Kilder vil med Tiden gøre Island til Europas Køkkenhave.

(Fortsat.)

De varme Kilder kan inddeles i Dampkilder og Vandkilder. Til Dampkilderne hører de saakaldte Fumaroler, der udelukkende frembringer Damp. Svoikilderne (Solfatara), som frembringer Svoikis i betydelige Mængder. Svoilet sættes omkring Kildeaabinngen. Endvidere hører Dyndkilderne til denne Gruppe. De har den særlige Egenskab, at de frembringer Svoilsyre, som i Forbindelse med den høje Temperatur virker stærkt oplosende paa Bjergarterne og danner en Slags Dynd, gult, rødbrunt, graat, eller blaåt omkring og i selve Kilden. Og endelig har man saa Vandkilderne, de alkaliske, krystalklare, kogende og springende Kilder. Enkelte holder kun en Temperatur af 25—26 Grader Celcius, andre derimod er kogende og enkelte holder en Temperatur langt over Kogepunktet og »springer«, som det kaldes med visse Mellemrum, idet de sender en kogende Vandsojle tilvejs, kommer sin Skaal, hvorefter den forbereder sig til det næste Udbrud.

Mest berømt er den store Geysir, som har givet Navn til alle

andre Springkilder i Verden. Den omtales først i det 13. Aarhundrede, og der har i mangfoldige Aar fundet et Udbrud Sted et Par Gange i Døgnet indtil Slutningen af det 18. Aarhundrede. I 1890 holdt den pludselig op med at springe, men dens Dvælelstand blev kun kortvarig. Under de store Jordskælv i 1896 begyndte den atter at røre sig og leverede Udbrud større og mere pragtfulde end nogensinde før. Samtidig med Jordskælvene mener man, der et Sted inde i Ødemarkerne har fundet et vulkansk Udbrud Sted, og man bygger denne Formodning paa nogle mærkelige Lysfænomenener, man saa paa Himlen.

Hvis dette er Tilfældet, er det et sikkert Bevis for, at der eksisterer en vis Forbindelse mellem Islands mange Vulkaner og de varme Kilder, med andre Ord at naar man har konstateret, at samtlige Vulkaner ligger i et vist Bælte i en Linje tværs over Landet, maa man antagelig ogsaa kunne finde de varme Kilders Bælte, altsaa lokalisere de underjordiske kogende Floder. Man vil ikke længere være afhængig af de Kilder, der springer frem til Overfladen, men kan tage Varmen og Kraften fra de underjordiske og ved Boringer anvende Dampen til Drift af Lavtryksturbiner. Ingen menneskelige Beregninger kan forklare, hvor megen Kraft Landet da kommer i Besiddelse af. Men at Kraften er enorm, mange Gange større end Landets 5 Millioner Hestekræfter i Vandfaldene, tør man sikkert antage. Men naturligvis er man først gaaet i Gang med Udnyttelsen af det varme Vand, som af sig selv kommer op til Overfladen, og der er nok at tage af.

Som et Eksempel paa Kildernes kolossale Varmemængde kan anføres, at en eneste Kilde, Tunguhver i Nærheden af Snorres Gaard Reyholt, holder en konstant Temperatur af 100 Grader Celcius og en Vandføring paa 250 Liter Vand pr. Sekund, hvilket svarer til omkring 100,000 Tons Kul pr. Aar foruden Kildens Dampenergi. Denne ene Kilde er da i Stand til at levere Varmeværdien af alle de Kul, Island indfører til Opvarmning i Løbet af et Aar.

I Nærheden af Reykjavik ligger en Gruppe paa 4 varme Kilder, som i mange Aar har dannet et Slags naturligt Dampvaskeri for Byens Indbyggere. Tojet koges i Kilden, Vaskerne behøver derefter kun at lempe Vasken over i den iskolde, krystalklare Bæk, som flyder forbi, for at skylle den og siden lægge den til Tørring paa Grønsævet. Kilden afgiver ogsaa Vand til et Svømmebassin. Andre Steder har man bagt Brød ved Jordvarmen, lagt Dejgen i en Blikkasse i Jorden ved en Kilde og har faaet det dejligste hjemmebagte Grovbrød ud af Kassen. Og enkelte Steder har man ledet Vandet ind i Husene til Opvarmning. Nogle Steder har man ogsaa anvendt det til Opvarmning af Drivhusanlæg.

Et mærkværdigt Forsøg paa Gresdyrkning blev i 1916 gjort paa Nordisland. Foraret havde været koldt, Jorden var dækket af Sne og der var knapt med Foder. I Maj fandt en Jordbruger paa at lede Vandet fra en varm Kilde udover den snedækkede Mark. Sneen smeltede, Frosten forsvandt, og snart begyndte saftigt og kraftigt Græs at gro frem (Fortsættes paa 4. Side).